

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010075
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3518010075.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému M. U., nar. X.X.XXXX v O., trvale bytom Z. H., prechodne bytom Z. H., H. XXXX, t.č. vo väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhanému pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. mája 2018, prejednal odvolanie obžalovaného M. U. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/19/2018, zo dňa 13. marca 2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný M. U.

o d s u d z u j e

podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. c/ a podľa analógie § 39 ods. 2 písm. d/ Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný z a r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa z r u š u j e výrok o nepodmienečnom treste odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený obžalovanému Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/153/2016-196, zo dňa 24.07.2017, právoplatný dňa 27.07.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/19/2018 zo dňa 13. marca 2018 bol obžalovaný M. U. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák., skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od 1. septembra 2016 do júna 2017 v Z. H. časť H. v rodinnom dome č. XXXX spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojej družke H. M. tým, že tejto najmenej raz do týždňa z dôvodu žiarlivosti vulgárne nadával, udieral fackami a pästami po tvári, škrtil ju, po čom jej tiekla krv z nosa a mala poranené pery, opakovane jej hovoril, že ak ho nenavštívi, dá ju zabiť, hodí pod kamión,

podpáli jej dom, strechu, bil ju dľaňami, päšťami po tvári, po tele, opaskom, kutáčom, metlou, viackrát jej priložil nožík ku krku, pričom sa jej pýtal, či sa chce dožiť rána, dával jej do rúk lopatu so slovami, že jej pôjde do lesa vykopať hrob, v januári 2017 z dôvodu žiarlivosti vyzliekol poškodenú do pol pása, vytiahol ju násilím z domu von, chytil ju a mykal ju asi 5-10 minút po snehu, v júni 2017 ju fyzicky napadol na posteli, a to tak, že ju asi 5-10 minút udieral železným krytom od motorovej píly, potom železným kutáčom a metlou po celom tele, následne z nej strhal oblečenie, ruky jej zviazal svojim čiernym plátenným opaskom dozadu za chrbát, so slovami "podme, podme" ju chytil za ruky a ťahal do špajze, kde bola tma, tam ju obviazal železnou reťazou okolo celého tela k rebríku vedúcemu na povalu, a udieral ju niekoľko krát päšťami do oblasti tváre a hlavy, potom odišiel, a vzápätí sa vrátil, opätovne ju udieral päšťami do tváre a hlavy, čo sa opakovalo minimálne pol hodinu, v dôsledku čoho poškodená krvácala z nosa a z pery, následne po čom ju odviazal, zobral pred zrkadlo so slovami, „pozri ako vyzeráš, aká si umučená, aké dielo na nej spôsobil“, a keď ráno chcela odísť, postavil pred vonkajšie dvere práčku a pred ňou ju sekerou rozbil so slovami, „že aj ona takto skončí,“ na čo poškodená vyhľadala lekárske ošetrovanie, v dôsledku čoho pociťovala z konania obvineného strach.

Za to bol odsúdený podľa § podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o nepodmienečnom treste odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/153/2016-196 zo dňa 24.07.2017, právoplatným dňa 27.07.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti uhradiť poškodenej H. M., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom Z. H., M. XXXX, škodu vo výške 60 € a vo zvyšku nároku na náhradu škody bola poškodená podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázaná na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý písomne podaným odvolaním ako samotným obžalovaným, tak aj jeho obhajcom. V dôvodoch odvolania obhajoba uviedla nasledovné:

„Obžalovaný poukazuje na to, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o výške môjho trestu bral do úvahy iba pomer poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 - písm. l), n) Tr. zák. a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., ktorý pomer vyhodnotil podľa § 38 Tr. zák. ako za vyrovnaný a preto bral do úvahy základnú trestnú sadzbu, uvedenú v § 208 ods. 3/ písm. d) Tr. zák., t.j. v rozsahu 7 až 15 rokov.

Obžalovaný podľa môjho názoru súd pri určovaní výšky môjho trestu nepostupoval v súlade s rozhodovacou praxou KS Trenčín, nakoľko nebral vôbec do úvahy skutočnosť, že som od začiatku môjho trestného stíhania predmetný skutok nepopieral, pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu som sa k skutku doznal a na hlavnom pojednávaní dňa 13.03.2018 som obžalovaný urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že sa cítim vinný. Uvedené vyhlásenie spojené s prejavom účinnej ľútosti je dôležitým faktorom, smerujúcim k náprave páchatel'a trestného činu a vzhľadom na rozhodovaciu prax Krajského súdu Trenčín som obžalovaný toho názoru, že za daných okolností bolo namieste aplikovať mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., rovnako ako pri uzavretí dohody o vine a treste v zmysle § 232 a nasl. Tr. por. Po takomto znížení trestnej sadzby úpravou jej dolnej hranice 7 rokov o jednu tretinu vychádza nová trestná sadzba 4 roky a 8 mesiacov až 15 rokov. Takto upravenú trestnú sadzbu vzhľadom na spomínanú zaužívanú súdnu prax KS Trenčín považujem obžalovaný za zákonnú a dôvodnú.

V tejto súvislosti obžalovaný poukazuje na § 34 ods. 1 Tr. zák., v ktorom Trestný zákon zakotvuje účel trestu, zabezpečujúci ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň

vyjadruje odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj individuálnu a trest má teda splňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Jedným zo zákonných nástrojov zohľadnenia uvedeného je aj možnosť použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. pokiaľ sú na aplikáciu uvedeného ustanovenia splnené podmienky. Obžalovaný v súvislosti s odôvodnením aplikácie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu poukazuje na to: že skutok, pre ktorý som stíhaný, som od začiatku trestného stíhania nepopieral, pri preštudovaní spisu som sa k tomuto doznal a na hlavnom pojednávaní som urobil vyhlásenie o vine a svoj skutok úprimne oľutoval. Takýmto postojom som podstatne uľahčil súdu dokazovanie mojej trestnej činnosti a podľa môjho názoru takýto môj postoj mohol súd prvého stupňa zohľadniť pri ukladaní trestu práve aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 1. ods. 4 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Krajský súd Trenčín ako odvolací súd už v niekoľkých svojich rozhodnutiach v rámci odvolacieho konania vyslovil právny názor, že vyhodnotiť postoj obžalovaného v prípade prijatia vyhlásenia o vine a nepopierania skutku v prípravnom konaní iba ako poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v priznaní páchatel'a, oľutovaní trestného činu či napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti v rámci § 36 Tr. zák. by bolo nepostačujúce, pretože ide o pomerne výraznejší postoj ku spáchaniu trestnej činnosti.

Vzhľadom na všetky hore uvedené skutočnosti obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa sp. zn. 1 T/19/2018 zo dňa 13.03.2018 v časti výroku o výške trestu zrušil a v zmysle § 322 ods. 3. Tr. por. sám o výške trestu rozhodol s aplikáciou § 39 ods. 1, ods. 4 Tr.zák.“

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor. Vo vyjadrení uviedol nasledovné:

„V predmetnej trestnej veci odvolanie obžalovaného M. U. nepovažujem za dôvodné.

Obžalovaný v odôvodnení odvolania konštatuje, že bolo namieste aplikovať mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1, 4 Trestného zákona a to s poukazom na to, že skutok, pre ktorý je stíhaný od začiatku nepopieral, pri preštudovaní spisu sa k tomuto doznal, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a svoj skutok úprimne oľutoval.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

V súvislosti s osobnými pomermi páchatel'a je potrebné uviesť, že tieto sa týkajú osobnostného hodnotenia páchatel'a, pričom za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných. Pri hodnotení uvedených pomerov u obžalovaného M. U. vyššie uvedené skutočnosti zistené neboli, s výnimkou dvoch poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. l/, n/ Trestného zákona. Podľa odpisu registra trestov obžalovaný bol doteraz sedemkrát súdne trestaný, naposledy Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 1T 153/2016 zo dňa 24.07.2017 právoplatným dňa 27.07.2017 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody na 4 mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženie, ochranné liečenie protialkoholické, ambulantné. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR obžalovaný bol štyrikrát prejednávaný za priestupok - porušenie pravidiel cestnej premávky. Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa uvedeného ustanovenia.

V danom prípade je potrebné poukázať na spôsob spáchania, povahu, charakter a závažnosť trestného činu, ale predovšetkým i negatívne následky, ktoré konanie obžalovaného na poškodenej zanechalo. Obžalovaný spočiatku poškodenú udieral fackami, údery pästou do hlavy, tváre, ramien, dolných končatín, neskôr ju bil koženým opaskom po celom tele, rovnako aj železným kutáčom, priväzoval ju nahú železnou reťazou v špajzi o rebrík, kde ju opakovane udieral pästami dovtedy, kým už nevládala stáť na nohách.

Podľa znaleckého posudku z odboru psychológia, konanie obžalovaného zanechalo stopy na psychickom prežívaní poškodenej. Podľa záverov psychodiagnostického vyšetrenia, u poškodenej konanie obžalovaného posilnilo pocity neschopnosti adekvátne reagovať, prehĺbilo u nej sebaidealváciu, zvýraznila sa jej psychická labilita a silná potreba citovej naviazanosti, pre ktorú nie je schopná racionálne vyhodnotiť a ukončiť patologický vzťah s obžalovaným. Konanie obžalovaného pociťovala ako ťažké príkorie, bolo jej spôsobované psychické aj fyzické utrpenie v zmysle týrania.

Vzhľadom na vyššie uvedené uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, s poukazom na spôsob páchania skutku, následok, ako aj uloženie ochranného protialkoholického liečenia je v súlade s ustanovením § 34 ods. 3 Trestného zákona, tento považujem za zákonný a dôvodný. Dôvody na postup podľa § 39 ods. 1, 4 Trestného zákona v danom prípade nie sú dané.

Odvolyvanie obhajcu obžalovaného navrhujem podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Dozorová prokurátorka nenavrhuje opatrenia pri vykonávaní pôsobnosti prokuratúry v netrestnej oblasti ani opatrenia, ktoré presahujú jej pôsobnosť.“

Na verejnom zasadnutí, predmetom ktorého bolo prejednanie podaného odvolania obžalovaného odvolacím súdom, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného navrhol uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zníženej trestnej sadzby.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania obžalovaného na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné. Odvolací súd vzhľadom na odvolaním napadnutý rozsah rozsudku mohol pristúpiť len k preskúmaniu správnosti výrokov napadnutého rozsudku o uloženom treste.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd odôvodnil uloženie súhrnného trestu odňatia slobody odňatia slobody nasledovne:

„Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku páchatel'a, jeho osobu, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa priznal a svoje konanie oľutoval. Ďalej obžalovanému súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, nakoľko prijatím vyhlásenia došlo k napomáhaniu objasňovania trestnej činnosti v konaní pred súdom. V dôsledku toho nemuselo byť vykonané rozsiahle a časovo náročné dokazovanie na hlavnom pojednávaní. Nad rámec je potrebné uviesť, že obvinený už po prijatí vyhlásenia nemôže napádať skutkové zistenia v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní (s výnimkou dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, obnova konania). Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona súd obžalovanému nepriznal vzhľadom na pozitívne záznamy o priestupkoch a trestných činoch v registri priestupkov a v registri trestov. Obžalovanému súd priznal dve priťažujúce okolnosti a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona - spáchanie viac trestných činov, keďže súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody vo vzťahu k predchádzajúcemu a poslednému odsúdeniu rozsudkom Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom zo dňa 24.07.2017, sp. zn. 1T/153/2016, a trest uložený v predmetnej veci je súhrnným trestom za zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Ďalej súd u obžalovaného zistil, že je potrebné prihliadnuť ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona s poukazom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného rozhodnutiami Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 2T/140/2010, 1T/15/2013 a 0T/103/2013, ktorými bol odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody za úmyselné trestné činy a tieto nemá zahladené. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je vyrovnaný. Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona podľa zásad pre ukladanie

úhrnného trestu a to vo výmere 7,5 roka za súčasného zrušenia výroku o nepodmienečnom treste odňatia slobody uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 24.07.2017, sp. zn. 1T/153/2016. Dôvody na uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby alebo na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, vzhľadom na spôsob spáchania skutku, skutkové okolnosti a rozmanitosť spôsobov týrania poškodenej a negatívne následky, ktoré konanie obžalovaného zanechalo na psychickom prežívaní poškodenej, prehĺbilo u nej sebadevalváciu, pasivitu a citovú závislosť, ako aj iracionálne presvedčenie, že musí zniesť správanie obžalovaného, ktoré v nej vyvoláva strach a poškodená pociťovala konanie obžalovaného ako ťažké príkorie, podľa názoru súdu nie sú dané. V tejto súvislosti je podstatné zistenie, že obžalovaný je jedinec so sklonom páchať trestnú činnosť s nízkou mierou rešpektu k etickým a právnym normám spoločnosti. Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Vzhľadom na závery znalkyne MUDr. Slávky Lenerovej, ktorá zistila u obžalovaného rozvinutý syndróm závislosti od alkoholu, pod vplyvom ktorého sa agresívne správa a naštartoval patologickú žiarlivosť, ukladal súd obžalovanému podľa § 723 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, nakoľko ide trestný čin násilnej povahy páchaný pod vplyvom alkoholu voči blízkej osobe alebo zverenej osobe a vzhľadom na osobu páchatelia možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatelia, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, motív jeho konania, na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatelia a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.“

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že vyššie uvedené skutočnosti, na ktoré poukázal okresný súd v rámci odôvodnenia uloženia trestu na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Podľa názoru odvolacieho súdu však okresný súd pri aplikácii ustanovenia § 34 ods. 1 v spojení s odsekom 4 Tr. zák. nie náležite prihliadol na okolnosti, ktoré sú tiež rozhodné z hľadiska posudzovania možnosti nápravy obžalovaného.

Ako vyplýva zo samotnej skutkovej vety výrokovej časti napadnutého rozsudku, obžalovaný začal páchať skutok od 1.9.2016 a páchal ho z dôvodu žiarlivosti. Zo záverov znaleckého posudku tiež vyplýva, že abúzm alkoholu došlo k ešte väčšej degradácii vyšších citov, k poruche osobnosti a k impulzívnemu správaniu. Podľa zistení znalca po absolvovaní protialkoholického liečenia pobyt obvineného na slobode z psychiatrického hľadiska nebude nebezpečný, obvinený nemá poruchy kontaktu s realitou a v prípade, že bude kompletne od alkoholu abstinovať, jeho agresívne konanie sa nebude opakovať.

Z uvedeného nepochybne vyplýva, že príčinou spáchania predmetnej trestnej činnosti obžalovaného bol rozvinutý syndróm závislosti obžalovaného od alkoholu, ktorý v čase alkoholovej intoxikácie naštartoval patickú (chorobnú) žiarlivosť. Zo záverov znaleckého posudku tiež vyplýva, že pri odstránení alkoholovej závislosti obžalovaného je odôvodnený predpoklad, že sa jeho agresívne konanie nebude opakovať. Vzhľadom na uvedené, ako aj vzhľadom na záver znalca, podľa ktorého u obžalovaného boli v čase páchania trestnej činnosti čiastočne znížené ovládacie schopnosti (stav zmenšenej pričetnosti), odvolací súd vo vzťahu k možnostiam nápravy obžalovaného a ochrany spoločnosti pred jeho agresívnym konaním v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. považuje pri ukladaní trestu za rozhodné, že vyššie uvedené závery dôvodne svedčia v prospech záveru, podľa ktorého základnou príčinou trestnej činnosti obžalovaného násilného charakteru bolo chorobné zneužívanie alkoholu pod vplyvom závislosti od alkoholu, pričom požívanie alkoholu viedlo k poruche sebakontroly a k naštartovaniu patologickej žiarlivosti. Z uvedeného preto možno dôvodne vyvodit' záver, podľa ktorého odstránením závislosti obžalovaného od alkoholu odpadne príčina agresivity obžalovaného, čo potvrdzujú aj závery znaleckého posudku, ktoré v tomto smere hovoria o pozitívnej prognóze v prípade absolvovania ochrannej protialkoholického liečenia ústavnou formou. Preto odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade v zmysle § 39 ods. 2 písm. c) Tr.zák. vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného (syndróm závislosti od alkoholu) za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, ktoré liečenie v zmysle § 74 ods. 1 prvá veta

Tr.zák. musí trvať, kým to vyžaduje jeho účel, je možné dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania.

Podľa názoru odvolacieho súdu z hľadiska materiálneho posudzovania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) v spojení s § 34 ods. 4 Tr.zák. vyhlásenie obžalovaného o svojej vine podľa § 257 Tr. por. v prejednávanej príhode okrem zbavenia povinnosti prokurátora nieť v konaní pred súdom dôkazné bremeno predstavuje aj významnú pomoc pri objasňovaní naplnenia pojmového znaku páchania trestnej činnosti po dlhší čas v zmysle odseku 3 písm. d) §-u 208 Tr. zák.

V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že skutková podstata trestného činu podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. je formulovaná ako pokračujúci trestný čin v zmysle § 122 ods. 10 Tr.zák. Ak by obžalovaný popieral spáchanie činu, vzhľadom na dôkaznú situáciu, vyplývajúcu z dôkazov, zadovážených v prípravnom konaní, by bolo možné dôvodne očakávať, že prokurátor by mohol mať veľmi sťaženú úlohu v otázke preukázania spáchania čiastkových útokov, v skutkovej vete napadnutého rozsudku popísaných ako opakujúce sa útoky „najmenej raz do týždňa“, ktorých preukázanie je nevyhnutné pre odôvodnenie právneho posúdenia páchania trestnej činnosti po dlhší čas.

Odvolací súd považuje za potrebné tiež dodať, že okresným súdom zistená príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. (spáchanie viac trestných činov) má v prejednávanej príhode výlučne formálny význam, a to len z hľadiska aplikácie ustanovení § 38 ods. 2, 3, 4 Tr.zák. Táto príťažujúca okolnosť je však v tomto konkrétnom prípade bez akéhokoľvek materiálneho významu z hľadiska závažnosti činu, keďže odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 24.7.2017, sp.zn. 1T/153/2016, sa vzťahuje na trestný čin, ktorého sa obžalovaný dopustil násilným spôsobom voči tej istej poškodenej dňa 31.8.2016, teda v deň predchádzajúci začatiu (od 1.9.2016) páchania pokračovacej trestnej činnosti po dlhší čas voči poškodenej aj v tejto trestnej veci.

S poukazom na odvolacím súdom akceptované úvahy okresného súdu, ktoré ho viedli k uloženiu trestu obžalovanému pri dolnej hranici ustanovenej zákonom a s poukazom na vyššie uvedené okolnosti, na ktoré okresný súd podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku neprihliadal ako na rozhodné okolnosti, odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený napadnutým rozsudkom je neprimerane prísny v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. Preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody, ako aj o spôsobe jeho výkonu a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.